

ikke uafsentligt. Det tror jeg, det ærede Medlem skulde have overvejet, inden han paa vedkommende Lodsseiers Vegne udtalte sig, som han gjorde om Forslaget under Nr. 3, og netop fordi det ligger i Forslaget, hvad jeg er overbevist om, at den ærede Indenrigsminister tilfulde har set, paaskjønner jeg paa Lodsseierens Vegne, uagtet jeg forresten ikke har særlig Bemyndigelse til at tale paa deres Begn, at den ærede Minister er gaaet ind paa Forslaget under Nr. 3, og jeg siger, det har mere at betyde end Forslaget under Nr. 2, men jeg kan ikke skjønne, at Forslaget under Nr. 2 skulde være saa uimodtageligt for den høitærede Minister. Det er — jeg gjentager, hvad jeg før sagde — meget muligt, at den ærede Minister og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) havde Ret i, at selv om de Forslag, som de anbefale, blive vedtagne, er Billighed alligevel tagtaget lige overfor de vedkommende Lodsseiere, men de Derrer have ikke i de Oplysninger, der forelægges, givet os Bevis for, at det er Tilfældet. Det er netop det beklagelige, at vi ikke kunne paataa, at vi dermed have vist Billighed lige overfor de vedkommende Lodsseiere. Jeg tør ikke paataa, at vi, naar vi f. Ex. forlange 70,000 Rd. af den paagældende Del af Falster, ikke derved ere for haarde imod dem, eller at vi, naar vi forlange $\frac{7}{12}$ af hele Anlægssummen af de lollandiske Lodsseiere, ikke derved ville være ubillige mod de vedkommende Lodsseiere. Dersom det Forhold blev oplyst, er det muligt, at vi vilde gaa endogaa længere ned med Amtsrepartitionsfondens Bidrag, men saaledes som Sagen er oplyst, vil jeg hellere være med til at være lidt streng mod et helt Amt, af hvilket vi kunne beregne, at det bliver saa og saameget, omtrent 4 Rd. pr. Tønde Hartkorn, end jeg tør vove at være haard imod dem, vi ikke kende og i en Udstrækning, som vi ikke kende, thi det hedder i Loven, at der skal anlægges Diger. Var Forholdet saaledes, at Landet egentlig bestod af visse „Koge“, som man kunde inddige, efter som vedkommende Lodsseiere i Forening vare tilfredse med Lovens Betingelser, da var Stillingen en anden, men det er ikke Tilfældet. Er det Tilfældet for Lollands Vedkommende i en ganske enkelt Del af Landet, at en Overfømmelse kun kunde gjøre Skade paa vedkommende enkelte Lodsseiers egne Marker, saa er jeg overbevist om, at den ærede Minister ikke vil benytte Loven mod deres Villie, men jeg siger, at, naar det ikke er Tilfældet, men de Enkelte skulde deltage i en saadan Foranstaltning, saa skulle vi være noget varfomme, og jeg ønsker derfor Forslaget under Nr. 2 vedtaget, men jeg indrømmer, at, skulle vi vælge, saa er Nr. 3 langt bedre end Nr. 2.

Chr. Pedersen: Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg bemærke, at han ikke har lagt Mærke til, at jeg udtrykkelig har

sagt, at Vedligeholdelsesomkostningerne under ordinære Forhold blive forsvindende, hvorhos jeg tilføiede, at der, saafremt en lignende Ulykke som den, der ramte os den 13de November f. A., skulde indtræde, maaste endog i en større Maalestof, ikke kunde være Tale om at lægge Byrden paa vedkommende Eiendomme eller paa Amtet. Dersom en Naturrevolution atter skulde stille flere Mennesker bort og maaste ligeledes tage Eiendomme bort, tror jeg, det vilde være temmelig meningsløst, om man vilde vise hen til denne Lov og sige: Der skal, at Byrden falder saaledes efter den og den Maalestof. De Eiendomme, paa hvilke Byrden skulde fordeles, vare maaste revne bort ved Naturrevolutionen, og de Personer, som skulde bære den, laa maaste paa Havets Bund. Jeg siger derfor, at Vedligeholdelsesomkostningerne under ordinære Forhold ville være forsvindende, men det er det store Anlæg, som man her vil have opført, der absolut maa vægtes de Beboere, som have Heim i disse Egne. Hvorledes vi end opføre Digerne, kan en Naturrevolution ødelægge dem, men blive de atter ødelagte, og skulle Menneskeliv og Eiendomme atter gaa tabte, følger det af sig selv, at det bliver Staten, der maa komme til at tage nye Forholdsregler. Jeg ser ganske vist helst, at vi vedtage Endringsforslaget under Nr. 2, der fordeles Byrden, saaledes som her er foreslaaet; det følger af sig selv, men vil den høitærede Minister gjøre bestemt Modstand, og f. Ex. lade Sagen falde for dette Spørgsmaals Skyld, saa siger jeg: Lad da heller Amtsrepartitionsfonden blive fri for at deltage i de fremtidige Vedligeholdelsesudgifter. Det er min Betragtningmaade af Sagen, og jeg tror, den er berettiget.

Frederiksen: Det er aldeles umuligt at tilfredsstille det ærede Medlem for Kolding (Bergs) Ønske om at give saadanne nødtagte Oplysninger, og blandt Andet er det fuldstændig umuligt, fordi man ikke veed, hvilke Forder denne Lov kan komme til at omfatte. For Lollands Vedkommende er der saaledes det store Spørgsmaal, om Noddy Fjord skal medtages. Skal Diget gaa udenom Fjorden — hvad jeg haaber, det vil komme til — saa kommer der 5,000 Tønder Land indvundet Nord med, som formodentlig vil komme til at bære en meget væsentlig Del af den Byrde, som der er Spørgsmaal om. For Falsters Vedkommende vil det vistnok ligeledes være meget vanskeligt i dette Dieblit — selv om man var kommen langt videre i Undersøgelsen end man er kommen — at sige, hvor stor en Del der skal tilfalde det Selskab, som der allerede eksisterer. Det ærede Medlem er meget tilbøjelig til at tage Hensyn til Lodsseierne, og han siger, at netop fordi Sagen staar saa usikkert, maa vi være varfomme med at lægge for Meget paa Lodsseierens Skuldre. Som Repræsentant for en Kreds, der hører til dem, der have lidt mest, er jeg snarest kaldet til ogsaa at se paa Lodsseierens